

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Prolegomena in logicam - Cod. Ettenheim-Münster 276

[S.l.], [17. Jahrh.]

Quaestio 5ta

[urn:nbn:de:bsz:31-129925](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-129925)

sentatione est quidem finis reflexio, sed dicimus
 eam non esse necessariam, 2do ultimum logicæ
 finem non esse iudicium, veri ac falsi, quia ut
 bene Fon: l. 2. metaphæ c. 3. q. 2. s. 2. hic finis
 est eois oib scijs, et nulli opinus, nisi forte
 primæ phiæ quod ea maxime in veritatis cog
 gnitione verset, 3tio nec ultimum finem esse
 tradere modum disti, ut vult Fon: lo: vitate
 probat ex str: 9 metaphæ. c. 9 + 16, ubi ait
 quare quemadmodum doctores putant improfu
 sse finem, cum disti ostendunt operante
 sic et natura unde sic arguor quod e uia
 ad aliud in illa scia n e ultimus finis, id e
 obina modi disti e ad aliud ergo n e ultim
 nus finis probat m. doctrina optis referetur
 ad optem ut patet ex stote qd etiam logica
 habet p fine aliquam optem præter doctri
 nam, dicitur cur ergo dicitur logica docens, n
 pondet ita dici ab officio quod e docere
 vel certe ab aliquo fine, sed qui non fitul
 timus.

2o.

3o.

soluio.

Quæstio 5ta.

Quid sit logica. Articulus 1.

Utrum logica sit scia

Q. 5. Art. Utrum logica sit scientia.

Vidimus requisita ad cognoscenda naturae
 Not 10. logicae, cum ergo ipsa naturam propriam in-
 quiremus, nota ex Tholeto q. 2. facta duplici-
 sumi p actuali et p habituali, Actualis n
 e, nisi illo tempore quo contemplamur; habitu-
 alis vero e etiam illo tempore quo n contem-
 planur actu, et p hanc reddimur apti et prom-
 pli ad habenda scientiam actualiter v. g. cu
 facis defem, actu cognoscis, si autem si fa-
 cias, potes tamen facere p habitu, et hinc
 Te reddit aptum ad illam defem actu faci-
 enda, diuiditq tam habitualis quam actualis
 ni sciam imprimis dictam, qualis habet per
 sensus vel p habitu opinionatum, aut de re
 pprie dicta q
 nienta, et pprie dictam, proprie dicta scia
 (habitualis) est habitus certus et evidens rei
 necessae p suam causa ita scilicet, p certoru
 e. 3. ex qua defem tres condies colligit Thole-
 leus lo. citato, prima ut sit de obiecto ne-
 cessario, id e de re qua alibi se habere n potest,
 primo posteriorum e. 2. 4. posro duplex e ne-
 cessitas, primo simplex, quando res non pt n
 e, et hanc n e necessa quia cum solus Deus
 necessrio existat de solo Deo daret scia quid
 falsum e. 2da e necessitas ex hypothesi quae
 duplex est pt prima ex hypothe: existentia
 2da ex hypo: quidditatis. necessitas ex hi-
 pothesi existentia est, quando res, ex hypothesi

Actualis qd.
Habitualis qd.

disio utriusq.

pprie dicta qd.

huius tres
condies.
1a condio.

necessitas
duplex. 1a.

2a.
duplex necessi-
tas ex hypo:

quod talis sit, alij quidem se habere non poterit, ob
 soluti tamen potest aliter se habere, ut tunc, posito quod
 sit albus, et sic albus, potest tunc absolute esse n. albus,
 et hac necessitas non sufficit, alias daretur etiam scia
 de iis quae possunt alij se habere, quod est contra A:
 necessitas ex hypothese quidditatis, si quando posito
 subiecto sequitur predicatum aliquod, quod non potest
 non convenire, ut posito hic statim sequitur quod sit
 aut reale, quae praedicata non possunt nisi huius unive-
 nire et hac necessitas sufficit; 2da univ. e
 ut sit causa, scire enim est per causa cognoscere,
 primo posteriorum ex. Itia ut sit certa et evi-
 dens quia nisi certa sit non differet ab ope et fide
 humana, quae incerta sunt, nisi sit evidens non de-
 ferret a fide divina quae evidens non est. dicitur
 primo, in For: li. 2. meta: c. 3. q. 2. s. 2. univ. e
 ex. 1. q. 4. Ar. 3. Tholito q. 2. logicam docente
 esse vere et proprie dictam sciam, probat univ.
 ango quia conveniunt illi oes artes scia, primo
 quo ad duas primas artes ille habitus est rei ne-
 cessae et per causa qui demonstrat de suo obio p. scio,
 nis, hoc fuit logica q. probat. m. quia de scitis
 demonstratio demonstrat quod ponat scia v. q.
 ille scitis parit sciam qui est ex primis notis:
 et causis conclusionis demonstratio e talis qo
 parit scia, de typico demonstrat quod ponat
 opem de sophistico quod deceptione, de

necessitas ex hyp: exi- stentiae qd.

neq: ex hyp: qd. dicitur qd.

2da con- ditio scia qd. sentia.

dic: so.

probatio.

q. scitis parit sciam.

q. 5. A. 1. Ut. Logica sit Scientia.

Pseudographo quod emittit ite demonstrat
 bonos syllogos recte concludere q. hinc gra. dici
 de vi. dici de nullo q. quod certe sit certus et
 evidens habitus que gra. e. conditio inde patet, quia
 ille habitus e. certus et evidens, quo ita officium ut
 statim excludamus timore falsitatis et a propinquo
 non absentiri conclusioni cognitio omisissis, hoc fa-
 cit logica q. p. m. quia qui sicut probatio
 syllogi ex. in Barbara explicita, quando, quod gra.
 dicat unitat. de supponit, prae. de quibus
 contento sub illo, non possumus n. absentiri sed in
 barbara hoc sit q. faciens syllogi in barbara
 n. pt. habere formidine oppositi qui in qua sit
 hunc probem evidens, sicut se bene concludere
 Obj. primo logica n. e. rei necessaria, ungs
 nec sciam, probat ante: quia que possunt e.
 et n. e., non sunt, necesse, logica e. de iis que
 possunt esse et n. e., q. non e. rei necessaria
 p. m. p. m. optes mentes possunt a nobis p. duci
 q. possunt e. et n. e., R. negando ante: ad
 probationem distinguunt M. que possunt e. et
 n. e., n. sunt necesse ex hypotesi quidditatis ne-
 gati, non sunt necesse ex hypotesi existentiae
 concedit, supra ante vidimus sufficere necesse
 ex hys: quiddis. Ob: Edo modus sciendi n.
 est ipsa scia, logica e. modus sciendi q. p. m.
 bat. m. ex ante edo meta. e. 3 dicente ab-
 sunder e. simul querere sciam et modum scia.

logica e. habi-
tu certus et eui-
dens.

probatio.

Ob. 1o.

2o.

Ob. edo.

endi pbat. m. quia logica si instituta, quae aliae
 sciae sciunt qd est modus & negando. m. ad pro.
 or. logica tantu utente et instrum et mo.
 du sciendi, quo aliae sciae utuntur, n. doctorem,
 haec enim e doctrina demodo disci, n. ipse modus,
 et ita scia non utuntur docente sed instrumto illis
 parato a docente, nimiru utente logica. R.
 edo transeat etiam logica docente et instrumto
 seu modu sciae, aliam sciam, nam n. plus sequitur
 qua logicam non esse illas scias quam est modus
 quod libere concedimus, n. ante sequitur quod n. sit scia
 p se et ab illis distincta, edo licet logica uerby
 organica nihilominus est scia quia ad sciam n.
 plus requiritur qua ut faciat cognem evidente
 rei necesse p suas causas; ob: istis ois scia ob. 3.
 est circa materia determinata, logica n. e
 qd pbat. m. ex Ante primo Rhetoricorum c. 2.
 ubi ait Rha et deam uagari p oes materias. R.
 ibi sermo e tantu de logica utente, quae si
 cut et Rha ois. materis. probabili. se applicat.
 dicendum edo, logica docente n. e pygnie facult.
 tatem, sed hoc tantu conuenire topice utenti
 pbat, per facultat pygnie solent illis id quo disu
 scriimus probabili in utranq. partem sed hoc
 tantu facimus p logica utente ut docet Av:
 primo Rhon, edo qd, nil tamen obstat
 quo minus impygnie facultat dicat, na
 facultat impygnie sunt q habita qui

R. 10

R. 200.

ob. 3.

R.

Dicendum e.

pbat.

Q. 5. A. 2. Ut logica sit una scia.

nos habilitat ad aliquid, sed logica nos habilitat ad dictu ut patet ex Av. primo et sic. 2do. q. 10.

Arti: 2du.

Utrum logica sit una scia

Adm. to
de simpliciter
qualitate non
est hic primo.

Dupliciter potest aliquid dici una scia, primo quia est simplex quaedam qualitas et incomposita si ent est albedo et de hac sensu non loquimur quia de illo melius tractabitur in lib. posteriorum ubi quæri solet an sint tot scie quot sunt conclusiones an vero ex multis conclusionibus consergat una tantu simplex scia quæ n sit aggregata ex multis scijs, 2do potest dici una scia habere unius obij formalis, circa quod necesse est sub peculiari formalitate et de hac nobis est sermo. Dicendum primo cum Tholoto q. 7. un. Imbricatio: q. 4. Av. 3. logica ee una scia probat illa scia ee una quæ hnt obij sub tali formalitate qua distinguitur ab alijs primo postea videtur. 3. logica hnt tale obij q minor patet ex q. 3. quia nulla scia considerat nisi du dicta: ut dimigibile & pna logica. dicendum 2do logicam dicente ee una quæda totalis scia etiam pot complexitib logicam, hæc ee contra quæda q dicunt logicam ee diversim habitu a cetera logica, probat ratio obij topice comprehendit tota qua pncipis sub obij logicæ et sub for.

Adm. to

de qua hic tractat.

Arti: 10.

probat.

Adm. to

probat.

malitate disti: q^o pertinet ad logicam tan-
 quam pars, p^o al^o ante: quia syllogus topi-
 cus comprehendit sub ar^o quae e^o modus
 disti: Obi: primo si topica e^o pars logica
 sequet^o oes scias e^o partes logicae, probat^o
 sequela, quia sicut topica tractat de mate-
 ria syllogi probabili: ita oes sciae tractat
 de materia syllogi necessarii id e^o demonstra-
 tionis q^o si topica pertinet etia^o alia sciae
 plinebant ad logicam, R. negando sequela, ad
 partem negatur paritas: quia topica con-
 dert materiam probem sub fortitate disti
 reliqua autem sciae considerant materias
 necessarias sub alia fortitate, v.g. physica con-
 pus naturalis ut e^o mobile, metaphisica ens ut
 ens, n^o ut sunt aliquid p^o tinens ad modum disti.
 Obi: etia^o si logica e^o una q^o ut comprehendit
 logicam sequit^o ista non e^o scia secundu^o una
 suam parte, sc. logicam et sophiam p^o bat sequela
 quia syllogus logicus tantu^o parit opem, sophia
 deceptione, ergo logica n^o e^o scia etiam
 has partes: quia sciae finis est scire, n^o yri
 nari R. negando sequela, ad partem negat^o
 consequentia etia^o enim syllogus logicus sine
 ulis partib^o logicae et sophiae non ponunt scia
 tu doctrinae quae tradit^o a logica de istis.

Ob. 1°.

R.

Ob. 2°.

finis sciae.

R.

q. 5. Ar. Ut Loga sit practica scientia.

Ob.
finis loga

Rz

Finis sophistica

Quoniam 9.

philo.

scilicet parit finem, hoc ipso quod ostendat
 quod typicus usus pariat opem, sicut de
 ratione, dicitur sicut finis totius logicae
 est discere, ita finis typica est probabilit
 discere, sed probat discere n. e. scire ergo
 falsu e. finis logicae e. scire, q. distinguo,
 do m. non e. scire ratione ultimi finis con-
 udo, ratione proximi finis negat, sufficit
 autem in scijs practicis, ut finis proximus
 sit scire etiamsi ultimus sit operari et practi
 discere, ubi etiam obis nota finis trita
 finis de parte sophia n. e. deceptem, sed
 deceptis fugam, dicitur 2. 1. contra e.
 kin q. 3. p. 1. logica utentem esse distin-
 eta ab alijs scijs et n. e. ipsas alias scias
 probat, logica utens e. eadem ne cum do-
 cente ut uidimus q. 2. sed docens distincta
 e. ab alijs scijs q. 2. et utens, 2. do logica
 non potest dici instructu alioru sciam quia
 p. se definirat si ipse esset logica utentes
 non p. auxilium alioru.

Ar. 3. hinc

Utrum logica sit practica scia

Not.
10.
practica differt
a speculativa.

Notandum primo scia practica in duob. ma-
 xime differt a speculativa ut dicitur Boetius
 disp. 44. s. 13. N. 42. v. x. cui primo fine,

tentio de anima t: 49 et rdo nota: (i. 47).
 ubi ait contemplativis finis e fveritas
 practice autē gng (id est aliquid ultroane,
 itate) nom et si practici consid erat quomo,
 eo res se fit (ecce finis proximus id est
 cognitio obi) tū non contemplaty causa
 e se sed ad aliquid (ecce finis remotus)
 ex quo loco colligi dīversitas finis, nā specu
 lativa fit p fine ultimo sola contemtem
 veritatis. practica vero et si p fine proximo
 habeat cognem obi, n' tū in ea cognē quie,
 scit sed ea refert ad ulteriorem finē, id est
 ad aliquā optem. Secundo differunt in obi,
 do, nā practica versatū circa proxin proximum
 dirigendā, id est circa optem quatenus est diri
 gibilis ab habitu practico p regulas habitus practi
 ci: Speculativa vero n' fit pro obiecto proxin salto
 fontis, seu optem ut dirigibilem, sed fit precise obiectū
 quatenus est scibile abstracto ab operabili, unde fit
 quando scia speculativa versatū circa optem tamen
 eam tantū considerat ut speculabilem, n' ut operabi
 lem atq; ex his duabus diffis sequitū qdā, nā
 practica ostendit qdā el modū quo optio faciē
 da est, speculativa autem tantū potest modū co
 gnitionis n' dando pcepta et modos faciendā optis.
 Notandū rdo diffiam a fine, sumendā el a fine scia
 non a fine scientis, nam etia scia speculativa scia potest
 el practica, si scia referret ad optem aliquam dirigē
 dam. Notandū etio proxin in cogitare nihil aliud el quā
 actionem humanā (nam de sola proxin humana loquimur)

diffra specu.
et practica.

diffra scia.

diffra tertia.

Not. do.

Not. 30.

Q. 5. R. 3.

Utrum logica sit practica scia.

divisio
humana
activa qd.

passiva qd.

Not. ultimo

Q. 10.

probatio

Q. 10.

potest haec dividi in praxin activam et passivam. Activa nihil aliud est quam cognitio regulari et minime imperata ratio quae dirigenda est praxis passiva quales cognitiones sunt cognitioe praeporum de finibus

Divisionis e. praxis passiva dicitur a roaretio d. 44 s. 13 n. 28 actio humana seu talis quatenus dicitur quilibet et regulabilis est per rationem humanam id est per praxin activam seu cognitionem regularem, Notatur

in ultimo ex Evarchio l. citato. n. 21 dicitur habitum practicum versari circa praxin passivam primo ut ipse illa eliciat et faciat ratio ut imperet alteri scilicet seu habitui ut producat talem actionem ratio talem regulas ad habitum practicum scilicet est si dirigat praxin passivam non autem necesse est ut eliciat dicendum primo in d. 10 q. 4 postquam Evarchio locutus Constantibus hic contra fidem quae dicitur; operis et actus humanos non tantum dicitur praeceptis quatenus substantia voluntati et diriguntur sunt secundum principia moralia sed etiam per se diriguntur possunt artificialiter per principia artis per se quia tot modis dicitur praeceptis quod modis contingit errari circa operis productionem, et discretam facit contingit errari non tantum secundum rectitudinem morale sed etiam ratio rectitudinem artis quod dicitur cum praeceptis ut possunt diriguntur ratio autem dicitur in ratio in Corinth. et ibi citatis cum dicitur q. 4 logica non est speculativa sed practica per quod conveniunt illi conditiones scilicet practicae primo enim ut per fine ultimo non finitatem sed quatenus id est recta discretatione ut videmus q. 4 secundo versatur circa praxin passivam dirigendam per cognitionem regularem et principiorum logicorum versatur etiam circa defectum dicitur argum. ut videmus

U: Loga sit practica scia.

28.

q 3tia. Ob: primo Tholitus scia practica fit p fine op^{er},
 ratione aliqua extra illeth^{er}, at definire dividere sunt
 in ipso illeth^{er} qo logica qua fit p fine definitione divi.
 delectari n est scia practica. p. ad M. scia practi
 ca fit quid p fine aliquando optem extra illeth^{er} sed
 n sop und e si M sic ponatur; dis scia practica fit p fine
 optem extra illeth^{er}, negat absolute M. ratio est quia
 optes illeth^{er} ~~scia~~ qua producunt possunt dirigi per
 alias optes illeth^{er} sc: p cognitione regularu. Ob: 2to
 scia practica n tractat natura rei sed tradit tantu
 modos aliquid faciendi, at logica tractat natura modi
 disti qd R. negando M. nam ostendimus etiam sciam pra
 cticam habere p fine cognem ~~ibi~~, quamvis habeat tan
 tu p fine proximo non p ultimo. Ob: 3tio a Soto effi
 anse logica versat circa maxim^u in El speculativa
 ille habitus est speculativus, ~~scia~~ qui versat circa
 optes que sunt speculativis sed logica versat cir
 ca optes que sunt speculativos ergo pbat^{ur} Nonia scia
 specificant^{ur} ab ob^{jecto} pbat^{ur} minor quia desio divisio
 angis sunt speculationes R. distinguendo p q. si habitus
 versatur circa speculationes ut sunt dirigende per
 pnia sua ille n est practicus negon M. si aute
 versat circa easde sed n ~~est~~ dirigibiles ~~concedit~~
 logica aute versat^{ur} circa speculationes ut sunt
 dirigibiles nam et si angis v.g. dicat speculatio
 ut adhibet a physica tanquam instructu^o in est
 ratio dirigibilis ut considerat a logica Ob: 4to
 istes textus de anima c. 20 illeth^{er} extensione fieri
 practicu p primo me verba hoc non invenit, sed
 illeth^{er} posse divi fieri practicu extensione eo quod
 proximum finem qui e scia extendat ad ultimu

Ob. 10.

Ob.

Ob. 2to.

R.

Ob. 3.

R.

Ob. 4to.

R.

Q. 5. A. 3. *Ut logica sit practica sua*

ob. 560. *ocem hinc id est optem aliquam ratione eius
dicatur optendi ulterius. Ob: quinto. Et hinc putamus
logicam partim esse practica partim speculativa
probat vero quod etiam sit speculativa quia in
logica sunt multae propositiones tantum specula-
tive. Ob: unum est predicabile & negando antea-
dixi quia has propositiones ulterius referunt ad
praxin et optem dirigenda que est ultima fi-
nis. Ob: ultimo si logica esset practica tunc non
saret circa aliquid contingens id est circa ea
que possunt esse et non esse sed de contingentibus. n. dat
sera qd si logica est practica non erit sua probat m.
quiaoteles dicit 6to etiam c. 4 illa que cadunt
sub actione esse contingetia probat m. quia con-
tingentia non sunt necessaria sed tantum de necessariis
est sua & ad sequela versaret circa aliquid con-
tingens. Ad connectionem predicatorum et propo-
sitionum negat precat versaret circa contingentia
quod per esse et non esse quod ad existentia conuenit
ad m. r. de contingentibus. n. dat sua secunda quod
habent hypothesis quidditatis et necessaria preudia
ta negat etiam quod sit hypothesis existentia et
predicata contingentia conuenit iam non licet
modo disti sit contingens etiam esse existentia hoc
non obstat quo minus subeat sua de eodem qua-
rens ille etiam sit predicata necessaria.*

*Ar: Atus
An logica sit Activa an factiva.*

*et consequentibus
Notandum primo praxin passivam esse dividit in*

Uz: Loga sit practica facta.

29.

actinam et factinam sine in actionem et effectum sine
in optem agibile et factibile atq; haec tripliciter opponi
possunt ut colligitur ex Rosebio d. 44 f. 13. primo
possunt vocari praxia actinam illa operatione
quae subsistat electioni et voluntati in usu morali
et ita ois illa praxia et optio quatenus est re-
gulabilis et in bonitate moralis est actio qua-
tenus regulabilis, et in bonitatem artis est
factio, et ois q; actem possunt utyere actus pra-
xiales q; factione transientes undeby hac dit-
ferentia habere fundatu nono meta: C. 9. in
hac signe nihil est actio quia manet in oculo
qui videt, et duricatio autem est factio quia tra-
sit in aliquid extrinsecum. Et ois q; actem possunt
illgere optem quae n' relinquit opus post se, et
q; factorem illa quae post se opus relinquit, et in
hac acceptione duricatio est actio quia post
hanc n' remanet opus, edificatio autem est
factio quia manet opus. Dicendum primo ut
aliquis habitus sit ars et dicat factimus re-
quiri ut verget circa effectum est evidenter
factus na j. meta: C. 1. dicit se in eticis ostense
diffiam artis atq; ois eticorum C. 1. ait oem ar-
tem versari circa effectum et oem habitum
effectivum est actem. dicendum et ois est questio
onem de noie utra logica dicenda sit acti-
na vel factina probat quia satis constat logi-
cam primo modo est factina n' enim versat
circa optes quatenus sunt dirigibiles, et in boni-
tate morali. et ois constat ea q; se non est

disio praxia
satisfacere.

so.
praxia actinam

edo.

tertia.

Dicen. 10.

Sic. et ois

Optatio.

Q. 5 A. 4

VE: logica sit activa an factiva et consequenter ars
factiva rdo et zlio modo quia q se versat
circa optes immanentes id est modos dīsi-
qui sunt in mente non circa optem externā.
superest igitur tantum ēē questione quidnamve
hinc appellare autem id ne quid versat circa
facionem primo modo an id quod versat circa
facionem rdo modo vel zlio. Dicitur zlio
ex mente talis logica absolute et proprie n ēē
factiva consequenter nec ante proprie dicta probat
quia factor ad autem requirit facionem quia alia
quā externū opus post se relinquit logica non
versat circa talem facionem q. p. b. m. quia lo-
gica primario versat circa modos dīsi men-
talis, qui n relinquant opus externū post se p-
bat ex 6o et 6o c. 5. verba factis sunt
nom effectiois finis dīversi quis ab ea est
sci: ante circa quā versat primo maximo ma-
ratiō c. 33 nimirū patientia et agitiō n idē
est actile et factile nā factibile propter factū
eā finis est alius sicut edificatiōe propter
edificem cum sit domus effectus ipsius finis
propter facturā ē domus primū pōtitionem c. 3.
ait instruitur ideo factivum ēē quia propter
usū instruiti fit aliquid aliud n. q. quia pupū
māteri facimus clavis, malleus ēē aliquid
factivum: rem vero pōtēpū ideo vocat activa
quia tantū expectimus eius usū n. q. quia pro-
ter usū uestis non querimus aliud uestis ēē
agibile quid manet ergo logica n ēē proprie
autem sed sciam activa. Ob: primū si logica
n versat circa aliquid factibile rdu potem vor,

Die 3.

optes.

instruitur q.

ob. 10.

Sabit circa agibile sed hoc est falsu qd probatur.
 quia idem obiectu n pt ee duu duoru habituu
 sed agibile est du prudentia q n logica pbat
 m. quia eligibile est du prudentia sed agibile et
 eligibile edu factu idem sunt s. meta. c. i. q. m.
 gardo. m. ai pbatione respondet distinctione M. una
 edu n pt ee duu duoru habituu sub eadem for
 titate concordi sub diversa negat sed agibile est
 du prudentie quatenus est regulabile in usu
 morali concedit quatenus illud idem est regu
 labile in usu artis negat ad id quod dicit agi
 bile et eligibile idem ee qz idem ee ratio
 ut unius respectus n ratione oiu respectus
 nam potest fieri ut aliquod agibile habeat duos
 respectus unu ad artem alteru ad mores conse
 dimus qd ee agibile ee etiam eligibile sed addi
 mus qd ee eligibile edu quod respicit artem sed
 totu edu quod respicit bonitatem moralem
 ad eu modu quo dicimus idem ee diffra diuina
 finam et constitutiva atqui diffra diuina
 n est edu des suos respectus constitutiva n
 enim est talis respiciendo genus sed tantum se
 cundu unu respectu quatenus respicit speciem at
 hinc idem est ho et rationale sed ho n est
 rationalis edu des respectus quos fit n enim
 est rationalis respiciendo ait sed respiciendo
 diffra ita ergo hoc agibile est quidem eli
 gibile sed respiciendo bonitatem moralem n
 artis hinc ee agibile est etiam eligibile
 sed n totu sed est etia agibile edu arte

qz

tot:

q. 544. Ut loqua fit acti: vel fortuna et consequenti ops.

ob. 1. ob. 2. ob. 3.

Ob: edo 6° meta. c. 1. na dicitur ibi actina
in sciari in agente ee electioe. & eode
modo, actinarii et in agente electionem rdn
repperit ad bonitate morali n' rdn repperit
ad bonitate artis vel actinarii etiam ee ele
ctionem sed n' tantu electionem. Ob: 3° si
rdn autem requirit ad arte ut relinquat
opus post actem gratiora; Rta; ars pulfadi
Cythara q' n' erunt pygnie artes. R' conueto
sequela n' enim rdn forte, simpliciter dicenda
sunt artes sed cum addito artes actina, sicut
ho pictus n' est simpliciter ho sed cu addito. di
minuente sc: pictus ho, dices quare forte
nihil dixit de agibili artificiali & primo,
quia ex probabili tantu comparauit inter se
habitus reales non sermoinales et prouide
opus n' erat loqui de agibili artificiali quia
hoc est obu habitu sermoinaliu edo quia
loquitur de habitu. in genere de scia minime
arte, prudentia, sapia habitu minigioru
& agibile autem ut est dirigitur rdn mores
potuit prudentia que de hoc obu tractat ab
oib: distinguere nullus enim ex alijs habitibz
uersat circa agibile ut fortis morale. 3° ho
quia ois scia actina etia uersat materi
alijs circa agibile morale quamuis fortis
in illo agibili morali respiciat rectitudine
ortem et ita cu habitu fortis id est pars se
non uersat circa id quod est tantu agibile potuit